

cròniques

de l'església de Sant Julià, compartiren espai una bella mostra pessebrística i la projecció *El pessebre en imatges*.

Si entrem en el terreny estrictament musical, de tots els concerts nadalencs i d'any nou, cal destacar el que es va poder escoltar a Camprodon el primer dia de gener, a càrrec del cor i orquestra simfònica Harmonia, amb un variat repertori de valsos i polques, i també els concerts solidaris de Sant Joan de les Abadesses que el grup Acordions Solidaris va fer en benefici de Càritas i el protagonitzat a Ripoll pels Amics de la Música en pro de la fundació MAP.

Robots, petjades i teatre | En un altre ordre de coses, cal referenciar també dues presentacions de sengles publicacions a la vila de les abadesses: d'una banda, la del dia 10 de gener, al cafè Centre, del llibre titulat *Robots, tòtils i altres cacanòries*, un conjunt d'articles que volen ser una crònica de l'any del 155, escrit a quatre mans per Joan Orriols i Esther Pujades (i que pocs dies abans s'havia presentat a la Biblioteca Lambert Mata de Ripoll), i, de l'altra, la del dia 18 del mateix mes, al Palau de l'Abadia, de l'obra *Petjades del Ter*, del fotògraf David Fajula, per commemorar els vint anys de la creació del Consorci del Ter.

I també cal destacar novel·les adaptades al teatre: El 12 de gener, al teatre Centre, es va estrenar, a càrrec del SAT, l'obra *La veu de la viola*, del santjoaní Salvador Vergés i adaptada al teatre per Josep Garriga. Narra la vida d'un vailet, l'Aniol, des dels cinc anys fins als vint-i-cinc, i la seva particular relació amb un instrument, la viola, al llarg dels dies durs de la guerra civil i la postguerra.

Cinema i exposicions | Del teatre al cinema: A les 18 h del dissabte 26 de gener es va projectar al Palau de l'Abadia de Sant Joan el film *Pàtria. La llegenda d'Otger Cataló i els nou barons de la fama*, que va comptar amb la presència del seu director, Joan Frank Charansonnet, i dels actors Alba López i Xavi Prat.

Pel que fa a exposicions, fem memòria de la que es va presentar a l'Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses, «Del centre Montserrat a la Fundació MAP», realitzada amb motiu dels cinquanta anys de serveis a les persones amb discapacitat al Ripollès. Aquesta mostra ja s'havia pogut visitar abans a Ripoll, Campdevànol i Sant Pau de Segúries.

En un àmbit més artístic, cal esmentar les exposicions «Plecs», de Tura Sanz i Sanglas, i «PAC (= persones, animals, coses)», de Miquel

S. Vila, exhibides respectivament al Museu Etnogràfic de Ripoll i a l'Espai d'Art Abadia de Sant Joan de les Abadesses. I ja per acabar, i sense deixar l'univers de la creació artística, cal dir que el pintor cordovès Gonzalo Rodríguez es va endur el primer premi de la segona edició del Concurs Manel Surroca - Pirineus de Girona, patrocinat per l'Ajuntament de Camprodon, amb el quadre *Blaus i grisos a l'embarcador del Nervión*, una recreació del paisatge de la ria de Bilbao.

"DEL CENTRE MONTSERRAT A LA FUNDACIÓ MAP"

EXPOSICIÓ
AMB MOTIU DELS
50 ANYS DE LA
FUNDACIÓ MAP
(1968-2018)

INAUGURACIÓ:
DIVENDRES 1 DE FEBRER
6 DE LA TARDA

DE L'1 AL 24 DE FEBRER DE 2019
PALAU DE L'ABADIA
SANT JOAN DE LES ABADESSES

FUNDACIÓ MAP
AJUNTAMENT DE LA BARRONIA VILA DE SANT JOAN DE LES ABADESSES
AMB EL SUPORT DE:
CONSELL COMARCAL DEL RIPOLLÈS

>> Cartell de l'exposició dedicada a la Fundació MAP. (Font: FUNDACIÓ MAP)

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > IMMA FAUS

Tots sabem que sempre és bo anar ben organitzat. A Alemanya no només és bo, sinó que és indispensable. Si vols desenvolupar-te en aquest país, et recomano, d'entrada, preveure i planejar les activitats amb temps. Tanmateix, aquesta pràctica va més enllà. Un cas que per més que es repeteixi no deixa de sobtar-me es dona quan vols obtenir una plaça a la llar d'infants: o la sol·licites quan t'has acabat de fer la prova de l'embaràs o hauràs fet tard. Amb aquesta experiència, quan va arribar l'hora d'inscriure la meua filla a un col·legi privat, ja vaig procurar moure'm un any abans de l'inici del curs. Però ni així vàrem poder triar, perquè la majoria d'escoles ja estaven completes. Per sort, als deu anys els alumnes es reparteixen per les diferents modalitats d'ensenyament, i a partir d'aquí el problema de les inscripcions escolars desapareix.

No és que la improvisació i l'espontaneïtat siguin conceptes menyspreats; al contrari: són admirats, diria jo, potser precisament perquè tothom els ha trobat a faltar en més d'una ocasió.

Un altre aspecte que domina en aquest país és el sentit pràctic. Per aquest motiu, els alemanys no estan gaire d'històries a l'hora de vestir-se. De bon grat aprofiten la roba de segona mà, sobretot per als menuts, a qui únicament els interessa jugar. A cada barri, durant l'any s'organitza com a mínim un mercat de segona mà per als petits. No hi ha diferència de classes socials, i l'èxit està assegurat. Mentre hi ha qui fa lloc a l'armari, d'altres, pel preu d'una peça nova, surten del mercat amb quatre de no tan noves. Els adults no és que es comprin roba de segona mà, però fan durar la que tenen.

Per acabar, seguint aquesta línia pragmàtica, voldria esmentar l'estil directe amb què s'expressen els alemanys, perquè em sembla molt útil. Em refereixo a la crítica constructiva, centrant-se en el tema i deixant de banda qualsevol sentiment personal. D'aquesta manera saps sempre per on et mous; t'estalvies la interpretació d'indirectes i evites malentesos. Vindria a ser, doncs, allò del «clar i català» portat a l'extrem.